GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

ARA FA 40 ANYS.

Opinió | 08/05/2008 | 22:00

Els ecosistemes naturals terrestres han estat autoorganitzant-se majoritàriament sobre la base dels cicles verticals.

Ara fa 40 anys del maig del 68. Aquells esdeveniments van representar una revolució cultural, però - de cap de les maneres - un canvi social i polític . El poder conservador de sempre va saber dividir i enfrontar, molt bé, els estudiants i els obrers . Es van canviar una mica les formes, però, de cap de les maneres , el fons .

Quaranta anys més tard, la lluita de classes, la diferència de classes, continua ; tot i que, ara i aquí, les classes desafavorides han perdut la consciència social. A més, el poder econòmic ha sabut utilitzar, manipular (d'una forma molt diligent) el fenomen de la immigració - com a exèrcit de reserva laboral - per a debilitar l'esquerra i esmorteir l'estat del benestar .

Per altra banda una societat i una economia ecològiques

En els ecosistemes terrestres, el desplaçament horitzontal d'éssers vius o de materials a ells associats és un fenomen singular, que es prodiga molt poc en la Natura. En efecte, en terra ferma, els cicles biològics descansen de forma majoritària damunt l'activitat del regne vegetal, que fa circular materials en sentit vertical: transporta nutrients des del sòl fins els teixits vegetals i els deixa caure de nou a terra quan les fulles o les plantes moren.

Tanmateix, en relació amb el moviment, com en tants altres aspectes, les modernes societats industrials s'han organitzat completament d'esquenes als principis bàsics de la Natura. En lloc de dedicar-se a perfeccionar els intercanvis, les relacions i els cicles productius propers, tot reduint al mínim indispensable els moviments de materials a grans distàncies, els sistemes econòmics i les formes de vida als països desenvolupats es recolzen cada cop més en els intercanvis i desplaçaments llunyans de grans masses de persones i mercaderies, per tal de satisfer qualsevol necessitat o desig.

Però atès que els ecosistemes naturals terrestres han estat autoorganitzant-se majoritàriament sobre la base dels cicles verticals i propers suara descrits, estan molt mal adaptats per a suportar moviments horitzontals massius en el seu si, com els que genera l'actual sistema de transport. Les seves estructures primordials (sòl superficial, comunitats vegetals, interconnexions ecològiques, etc.) presenten una gran fragilitat en front als desplaçaments horitzontals. En conseqüència, el transport ha "d'obrir-se pas" a través d'uns ecosistemes naturals terrestres que no estan "dissenyats" per a suportar-lo i en el seu avenç va fraccionant i empobrint aquests ecosistemes, tot substituint porcions creixents dels mateixos per espais inerts, definitivament perduts per a la Naturalesa i la vida.

La combinació de les afeccions directes sobre el territori i de l'emissió de residus va degradant alhora els ecosistemes locals i l'ecosistema global, en un procés exponencial que sembla evolucionar lentament al principi, però que a partir d'un determinat llindar s'apropa ràpidament a situacions de ruptura. Per tant, en termes abstractes i genèrics, el creixement il·limitat del transport no és compatible amb l'equilibri ecològic. Si hom augmenta indefinidament la quantitat de transport, o la velocitat mitjana del mateix, o ambdues, a través d'un determinat ecosistema,

aquest patirà un deteriorament indefinidament creixent. Les millores tecnològiques i organitzaves tan sols assoliran, com a molt, frenar o moderar aquest procés, però no aturar-lo, ni molt menys invertir-lo.
Aquesta és, en síntesi, la visió del problema del transport pròpia de l'anomenat "ecologisme profund".

Per bé que emprar aquesta forma de raonament pot semblar, a primera vista, escassament operativa per a enfrontar-se als problemes immediats del transport, aporta un marc general de notable utilitat per a la comprensió global del conflicte ambiental del transport, i posa les bases per a la formulació d'una visió alternativa del transport des d'una perspectiva ecològica.

Una societat i una economia ecològiques són aquelles que copien els principis de la Naturalesa i s'adapten a ells, en lloc de violentar-los. Per tant, valoren especialment allò proper, utilitzen amb molta cura tot allò que està disponible en el seu entorn immediat, i reserven els desplaçaments llunyans de persones i mercaderies per a resoldre necessitats i desigs rellevats que no poder ser satisfets mitjançant la utilització de recursos propers.

Autor: Loste
Loste

https://gironanoticies.com/noticia/6736-ara-fa-40-anys.htm